

פְּרֻשַׁת עֵינֵי הַמֶּמְדָּר

יִצְחָק אֶלְיָהוּ ע"ה בֵּית הַכְּנֵסֶת שְׁכֵנֵת ע"ן חַמַּד - אֲבִשְׂרַת צ"ו

לַעֲלוֹי נִשְׁמַת אֶסְתֵּר רַבֵּקָה בַּת מֵרִים ע"ה

פְּרֻשַׁת כִּי תְּבוֹא - מְנַהֵיג אֲמַתִּי

"יִצוּ ה' אֶתְךָ אֶת הַבְּרָכָה בְּאֶסְמִיךָ וּבְכָל מְשַׁלַּח יָדְךָ"

(דברים כח, ה)

זאת על אחריותם האישית בלבד. כי קל להבטיח ובלתי אפשרי להוכיח. להבדיל משה ידע זאת, על כן, אין בדבריו אף מילה על עולם הבא.

לעומת זאת, מגיש משה את שטר הבטחותיו לפרעון בעולם הזה, פה, כאן ועכשיו. זוהי הכפפה שהוא מטיל לעבר שומעיו. "נסו אותי", אומר משה הנה, אני מבטיח לכם כלכלה בשפע, ואפילו הקמת הבנק הבינלאומי בארץ, גם גשם. דווקא בזמנו ובמידה הנכונה: "יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלזה" (דברים כח, יב).

בכלל מרבה משה, בכל התורה, בהצגת מבחני אמינות נועזים. עוד בטרם הבטיח לנו בפרשתנו כלכלה לאומית בריאה, עוצמה צבאית, שלווה נפש, איכות חיים נעימה וכו'. ואף בתחילת הנאום (פרק ז) אומר להם: "והיה עקב תשמעו את המשפטים האלה וכו' ברוך תהיה מכל העמים. לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך. והסיר ה' ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים" (דברים ז, יב-יד-טו). כלומר, משה מבטיח כתמורה על שמירת המצוות על ידי כלל האומה, גם את הבריאות הגופנית המלאה, את סגירתם של בתי חולים והפיכתם לבתי יולדות, שכן, תופעת העקרות תיעלם לחלוטין לא רק מן האדם, כי אם גם מן הבהמה.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

המעשה, שעשה משה בפרשתנו, היה נועז מאין כמוהו. הוא העמיד במבחן בלתי אפשרי את אמינותו. מסיים הוא את נאום חייו המשתרע על עשרים ושבעה פרקי ספר "דברים", וברגע הסיום אומר להם: "והיה אם שמוע תשמע בקול ה' וכו' וצאו עליך כל הברכות האלה והשיגך וכו' יצו ה' אתך את הברכה באסמך ובכל משלח ידך" (דברים כח, א-ב, ח). אם נפשט את הפסוקים הללו, נמצא שאומר להם כדברים הבאים:

"הנה דרשתי מכם בנאומי הארוך לקיים לעד את תרי"ג מצוות התורה. זה קשה, אני יודע. אולם, יהודים חביבים, אבקשכם להתייחס במלוא הרצינות לדבריי. אין הם דברי חכמה סתם, שנוצרו אי שם בתא מוחי הנלהב. אינכם מאזינים רק לדבריו של מנהיג ישיש עתיר ידע ונסיון. מדובר כאן בתכנית אלוקית, שלא אני בדיתי אותה מליבי. וכהוכחה לכך שאמת בפי, אני כובל את עצמי בהבטחות, שאין בידי בשר ודם לקיימן. כהוכחה, אני מודיע לכם כבר עכשיו, שעתיכם תלוי בקיום מערך מצוות זה".

זהו סגנון מלא העזה. שום "נביא" ואף יוצר דת לא עשה מעולם מישגה דומה. אלו תמיד הבטיחו את התמורה לנוהים אחריהם בעולם הבא, במחוזות שמעבר לחיים הממשיים, שניתן לממש אותם. והמאמין בהם- האמין! אף כי מעולם לא חזר אדם משם, כדי לספר לנו, אם התקיימו הבטחות הנוצרי, המוסלמי וכל השאר. מחזיקי המפתחות לגן עדן נוסח חומייני, עושים

העלון מוקדש להצלחת

יציאת אריאל ב טובה
ניב ב גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
קסיר אפרים וב"ב
י.מ.ש כדורי
ישי בן גילה
חגי חיים וב"ב
שגית בת רוני
יראת שמים
ארז בן שושנה
רוני אברהם וב"ב
ארז מזרחי וב"ב
חי הפקות ואירועים
שלמה ודנה דוד וב"ב
כולל ברסלב אילת
חיים בן בכרוני

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתייה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתאל בן ג'ינה
אילן בן גיליאט
רונית בת סימי
סיון בת אסתר
יוסף בן רוחמה
יפית בת ג'ינה
אורן בן נעמי

זרע מוקדש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
אליהו זרי בן ימנה
שמאל אימן בן אסתר זרי
רחל מרים בת יהודית
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר-
נחת מכל יוצאי חלציהם
מזריה בן רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פחמה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה
דוד בן נדה
כל עם ישראל
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
ענינת בת רחל ברכה
נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי
רפאל משה בן רחל
ומירה בת מונאבאר-
נחת מכל יוצאי חלציהם
נחום בן כיריה
טובה בת אורה
אליהו בן מאיה
רחל בת זוהרה
שאל בן סילביה
יעקב בן אסתר

י"ח אלול תשע"ד 13/09/2014

פרשת כי תבא

הפטרה: "קומי אורי"- ישעיהו ס

ר"ת	יציאה	כניסה	ה"ם
20:09	19:27	18:13	
20:06	19:27	18:29	ה"א
20:08	19:27	18:20	ה"פ
20:08	19:26	18:30	ה"ש

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – התרת נדרים

אדם שנדר נדר ובערב ראש השנה עשה "התרת נדרים" בבית הכנסת, האם כל הנדרים שלו הותרו? ומה הדין בהתרת נדרים לנשים?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

אדם שקיבל על עצמו בלשון נדר לא לעשות דבר מסוים, או להיפך, שנדר בפה מלא לעשות, וכעת חוזר בו ורוצה ולהתיר את נדרו, לא מועילה לו התרת נדרים, שעושים בבית הכנסת בערב ראש השנה או בערב יום כיפור. כדי להתיר נדר זה, צריך להושיב שלושה אנשים ולומר לפחות לאחד מהם את הנדר ולפתוח לו פתח, כדי שיתחרט על הנדר. כמובן, יש לשאול תלמיד חכם כיצד לנהוג, מכיוון שלא כל נדר אפשר להתיר.

מכל מקום, מועילה התרת נדרים בערב ראש השנה לעניין זה, שאם קיבל על עצמו לעשות מצווה מסוימת, אך לא אמר בלשון נדר כגון, "הריני נודר" או "שבועה" וכדומה. וכן כאשר עשה דבר טוב שלוש פעמים, כגון ללכת לכותל המערבי כל ערב ראש חודש או לקרוא תהלים כל שבת וכדומה, ונהג כן ג' פעמים. ובאופן שאדם לא עשה התרה בערב ראש השנה, יכול לסמוך על אמירת "כל נדרי" שבערב יום כיפור.

אשה יכולה למנות את בעלה שליח להתרת נדרים, אך לא מועיל, באופן שנדרה מפורש נדר כזכר. ואם בעלה שומע, שנדרה, יכול הוא בעצמו להתיר לה את הנדר באותו יום, על ידי שיאמר לה "מותר לך" ג' פעמים. וכן אם לא ידע את ההלכה, שיכול הוא להתיר לה, באותו יום שהתבררה לו ההלכה, מותר לו להתיר לה. ומכל מקום, טוב שיבואו לבית הכנסת להתרת נדרים וקללות.

כְּחָה שֶׁל תְּפִילָּה

עד כמה עלינו להרבות בתפילות ובתחנונים, לפני מי שאמר והיה העולם. להלן סיפור מופלא ביותר המעובד מתוך "טובך יביעו", דברים הנאמרים מפי הרה"ג יצחק זילברשטיין שליט"א, רבה של רמת-אלחנן ומובאים ע"י הרב מיכאל צורן ומתוכו ניתן ללמוד, שאף הגויים בעצמם מבינים ויודעים את הכח העצום הטמון בתפילת עם ישראל. ומעשה שהיה- כך היה:

בתקופת מלחמת ששת הימים, שהתרחשה בשנת ה'תשכ"ז (1967), שבה עם ישראל נאלץ להתמודד ולהילחם מול צבאות האוייב של מצרים, ירדן, סוריה ולבנון, ומדינות אלו אף הגדילו לעשות ונעזרו במדינות ערביות נוספות, ביניהן עירק, ערב הסעודית, לוב, סודן, תוניסיה, מרוקו ואלג'יריה, והקב"ה ברחמיו גמל בחסדיו המרובים ועל אף הצבאות הרבים החזקים והמיומנים, אשר בידיהם היו נשקים מתקדמים - הציל את עמנו.

באותם הימים אימו המצרים, שאם יעלה בידם לכבוש את ארץ ישראל, הם יעשו שפטים בכל התושבים, רח"ל. ברם, בתקשורת המצרית, שהיתה שופרו של הצבא ומפקדיו, צוטטו בכירי הצבא, כמי שמכריזים ש"להשמיד להרוג ולאבד" לא חל על תושבי מאה שערים בירושלים והם יכולים להיות רגועים...

הכל תמהו והתפלאו, מה ראו המצרים להוציא רשמית את תושבי מאה שערים מאיומיהם הראוותנים, שכן כל רצונם הוא להשמיד את עם ישראל. ומה משנה להם, היכן מתגוררים האנשים? בתקשורת המצרית לא הסבירו, מדוע הגזירה האכזרית שלהם לא חלה על שכונת מאה שערים.

לבסוף נפתרה התעלומה - משמרות התפלות והתחניות יומם ולילה, שאורגנו בבתי הכנסת ובבתי מדרשות של מאה שערים, היו לשם דבר בציבוריות הישראלית ואף פורסמו בכלי התקשורת בארץ. הידיעה על כך הגיעה עד למפקדי הצבא המצרי. מי שבקיאים בהיסטוריה של עם ישראל והאומות, ידעו שהגויים בכל הדורות ידעו להעריך את כוחה של התפילה היהודית להצילים מכל פגע, ותמיד לקחו זאת בחשבון, כשרדפו את ישראל וגזרו עליהם גזירות.

על כן לאחר ישיבה מעמיקה החליטו מפקדי הצבא - שגם הם היו מודעים לכח התפילה של עם ישראל, לעשות כל שביכולתם לשבש את התפילות הללו, שבכוחם לבקוע שערי שמים. וכיצד עושים זאת? פשוט מאוד: מודיעים בתקשורת שלתושבי 'מאה שערים' אין כל סיבה לחשוש, כי לא יארע להם מאומה, בכך להרפות ידיהם מזעקת ותפילה, ואז יוכלו בני עשיו לגבור על יעקב רח"ל.

אך כמובן, טעותם הגדולה הייתה בידם, היות שאינם מסוגלים להבין את האחדות והערבות ההדדית העמוקה, שיש בעם ישראל- מה שלא קיים בשאר האומות.

מְנוּיִים

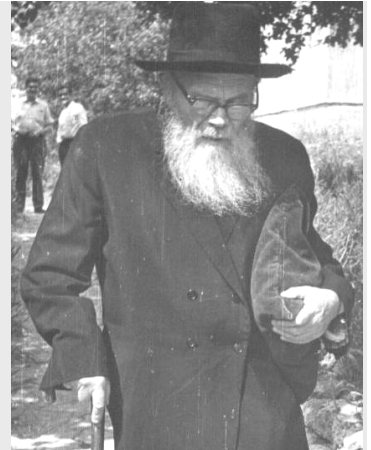
לקבלת העלון חנם ב- email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הַקְדָּשֶׁת הָעֵלוֹן

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח"ה בשם א26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לְשִׁאלוֹת בְּהִלְכָה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

הרב הגאון אליהו לופיאן זצ"ל: נולד בעיירה גרייבא בליטא בשנת ה'תרל"ו (1876). בהיותו כבן 9, משפחתו עברה לאמריקה, אולם הוא ויתר על משפחתו והעדיף ללמוד ולהידבק בתלמידי חכמים בלומז'ה ובקלם. עלה לארץ ישראל לאחר השואה. **מהבולטים ברבני תנועת המוסר במאה העשרים.** נודע כתלמיד חכם גדול בעל ידענות מקיפה בש"ס ונתפרסם בעיקר בזכות פועלו בשדה המוסר. **שמירת העיניים הייתה אצלו לשם דבר.** כחניך שיטת "קלם" היה ידוע כבעל סדר קפדני ושליטה עצמית חזקה. הרב לא היה מסובב את ראשו בלי סיבה ממשית והחלטה מסודרת.

בצעירותו ניהל יחד עם גיסו, הרה"ג יוסף ליב נגדיק זצ"ל, ישיבה קטנה בעיירה קלם שנוהלה בדרך המוסר, ושמה הטוב יצא למרחקים. לאחר כיבוש קלם, תלמידיו החלו להתפזר למקום מגוריהם, ורבנו החל לכתת את רגליו ממקום למקום כדי לעודד ולדבר אל ליבם של בחוריו לבוא וללמוד בקלם. ואכן, הישיבה נפתחה למרות המלחמה, ורבנו נאלץ לכתת את רגליו כדי לגייס כספים. **זכה לגילוי אליהו הנביא.**

בשנות ה-30 עקר ללונדון, שם שימש כראש ישיבת "עץ חיים". כשעלה לארץ ישראל בשנת ה'תש"י (1950) סירב בתחילה להעביר שיחות מוסר וביקש לעסוק בלימוד ועבודה מוסרית עצמית. בברכת ה'חזון איש' נתרצה לבסוף להעביר שיעורי מוסר, ורבים נהרו לשמוע את דבריו הנפלאים, שהיה דורש במשך 4 שעות ברציפות! על אף גילו המופלג באותה העת, הסכים בסופו של דבר לשמש כמשגיח בישיבת **כנסת חזקיהו** בראשותו של הרב נח שימנוביץ. מרגע הגעתו, נהרו תלמידים רבים אליו. הישיבה נתבססה ואף קלטה צעירים רבים משיבות תיכוניות סמוכות כמו ישיבת בני עקיבא כפר הרא"ה ומדרשית נעם בפרדס חנה. כשנשאל איך זכה לאריכות ימים ענה: **"מיום שעמדתי על דעתי, לא כעסתי על אף אחד משום סיבה"**. לימים, נקרא בירושלים רחוב על שמו, בשכונת רמת שלמה. נפטר ב- כ' באלול ה'תש"ל (1970). חי כ-94 שנים.

אביו: ר' יעקב **אמו:** מרת פריידא **ילדי:** ר' חיים שמואל (מחבר ספר 'רוחא דשמעתא', ראש ישיבת סנדרלנד). ר' אליעזר (ראש ישיבת תורת אמש בלונדון), ר' ישראל נחום, ר' אברהם, ליבה גורוויץ **חתני:** ר' אריה לייב גורביץ (ראש ישיבת גיטסהד), ר' קלמן פינסקי. **מרבתי:** ר' אליעזר שולביץ, ר' שמחה זיסל זיו ("הסבא מקלם"), ר' איצקלה בלזר, ר' חיים לייב מישקובסקי. **מספריו:** **ילב אליהו- דרשות מוסר** (בעריכת תלמידיו).

בהיותו גר בלונדון בא אליו אדם אחד **וביקש ממנו מחילה מפני שפגע בכבודו.** אמר לו רבי אליהו, שרוצה הוא לשמוע במה חטא נגדו, ולא רצה אותו האיש לגלות לו את הדבר, אף שדרש ממנו זאת במפגיע, וכאשר על אף כל הבקשות לא רצה לספר את הדבר, אמר לו, שיידע שאם אינו מספר לו מה הדבר אין הוא מוחל לו, ועל כן נאלץ אותו אדם לספר את המעשה.

כאשר שמע רבי אליהו את הדבר, אמר לאותו האיש: "דע לך, שיכול אני לומר שאני מוחל לך, אך מאחר שהדבר אשר בו חטאת נגדי, הוא **באמת חמור, לפיכך יודע אני שהמחילה, שאמחל לך לא תהיה בלב שלם.** ועל כן עצתי, שתלך עכשיו לביתך, ותבוא לבקש מחילה בעוד כשבועיים, ובמשך הזמן הזה אשתדל ללמוד מוסר הרבה על העניין, ואז אקווה שבעוד שבועיים אמחל לך במחילה גמורה ובלב שלם". וכך היה, אותו אדם שב לר' אליהו לאחר שבועיים הרב אמר: "עכשיו, לאחר שלמדתי מוסר והתחזקתי במשך אותן שבועיים- הרי אני יכול בפה מלא 'אני סולח לך בלב שלם!' (לב אליהו)

מובא בספר "אור דניאל", כי בפרק זמן כלשהו היה רבינו גר בעיר קלם. כשמשפחתו גדלה, היה צורך לעבור לדירה רחבה יותר, ולכן התחיל הרב לחפש דירה מתאימה. **באותו זמן היה קשה מאוד להשיג דירות, ורק לאחר יגיעה רבה עלה בידו למצוא דירה ואף חתם על חוזה עם בעל הבית.** הוא שכר עגלון וארז את כל הריטיו כדי להביאם לדירה החדשה. כשהגיעו לשם, פגש הרב באדם שאמר לו: "דע לך רבי שאני עומד להכניס את בתי לחופה, וחיפשתי בכל העיר דירה ולא מצאתי אלא את זו בלבד, והנה באת אתה והקדמת אותי. אם תיכנס לדירה, איאלץ לעכב את החתונה". כששמעו בני ביתו של הרב את דברי האיש, התחילו להתרעם על חוצפתו, אולם ר' אליהו ששמע כך פנה לעגלון ואמר: "בבקשה לא לפרק את המטענים, עליך להסיענו חזרה לדירתנו הקודמת". וכל זה מכיוון שהייתה חשובה לו "רחבות המידות" מ"רחבות הדירה".

הרב היה מתאונן, שאין באפשרותו לגמול לאנשים חסד מאחר ואינם מקבלים ממנו, ולכן הנהיג בעצמו, שהיה מעיר את הבחורים כל יום לתפילה. והיה אומר, שעל האדם לעשות חסד בכל יום, ושמח על כך שזוכה לעשות חסדים בכל יום. מי ששמע את הגאון הצדיק רבי אליהו לופיאן זצ"ל עונה **אמן בקולו הרועם- היה שב מיד בתשובה שלימה.** ולא רק עניית אמן, אלא כשהיה הרב מברך ברכה בקול וברהיטות ובהדגשת תיבות הברכה, היה מרטט בכל גופו, ולא גופו בלבד היה מרטט, אלא לבות השומעים גם כן היו מרטטים, מקולו המרעים כארי, ומזכיר את השם בסלודין.

כאשר ראה אחד מתלמידיו הנשואים מאחר לישיבה באופן קבוע, התעניין מדוע הוא מאחר? אמר לו התלמיד, שהוא גר בדירת מרתף ישנה, ובחורף נורא ואיום שם, יורדים גשמים זלעפות, הקיר נרטב והילדים הצטננו מאוד, ואשתו עובדת, והוא צריך לדאוג לילדים ולקחת אותם לרופא. הרב שמע ונזדעזע, והביע את רצונו לראות את הדירה. הם הלכו יחד לדירה, וראה הרב, שאכן המצב נורא ואיום ובלתי נסבל לגור ובפרט משפחה ברוכת ילדים. אמר לו הרב: "אתה חייב להחליף דירה". ענה לו התלמיד: "אין לי כסף". אמר לו הרב: "אם חייבים, אז אפשר". אמר התלמיד: "אבל אני בקושי גומר את החודש. אמר לו הרב: "אז יוצאים לעבוד. אתה התחייבת לאשתך בכתובה לדאוג לה למגורים". התלמיד חיפש עבודה תורנית ומצא כמשגיח בישיבה, ומשם הפך לתלמיד חכם גדול.

רבינו היה נוהג לומר שיחה מוסרית בישיבה בכל שבוע. פעם אחת נאלץ הוא לצאת מהעיר וחזר כשעה בערך לפני זמן השיחה. נכנס אליו אחד מאנשי שלומו ושאל אותו, אם יאמר היום שיחה מוסרית. והשיב לו הצדיק, שאין בדעתו לומר היום שיחה, משנשאל מדוע השיב: "כיוון שאין אני אומר שיחה, אלא רק אם אני אוחד בעצמי בעניינים, שאני מדבר לאחרים, לכן אני נוהג ללמוד שעתים מוסר קודם כל שיחה, ומכיוון שכעת יש לי שעה ולא יותר, אינני יכול לומר שיחה".

הַעֲבָרָה עַל הַמִּדּוֹת

להלן סיפור מופלא המעובד מ"אוצרות התורה" המלמדנו, עד כמה רבותינו העבירו על מידותיהם, גם כאשר פגעו בהם ואף כאשר יכלו 'להחזיר' לאותו אדם כמעללו - לא עשו כן ואדרבה, בתמורה למעשיו גמלו עימו חסד מפנים משורת הדין. ומעשה שהיה - כך היה:

לפני מספר שנים, אחד מהעיתונים הלא דתיים בארץ היה מגדף ומשמיץ ללא הרף את האדמו"ר מסאטמר זצ"ל. למעשה, כמעט בכל שבוע היה ניתן למצוא את האדמו"ר 'נוחל' דברי ליצנות וזלזול מפי הכתבים, אך למרות כל זאת היה שומע את הדברים ומבליג.

אחד הכתבים, היה אדם השומר תורה ומצוות, אך ל"ע, כנראה וחמדת הממון העבירה אותו על דעתו ונטל אף הוא חלק בהשמצות. לימים, חלתה אשתו של אותו כתב ל"ע ומצבה החמיר עד מאוד. לאחר בדיקות חוזרות ונשנות המליצו הרופאים לטוס לחו"ל על מנת לקבל ייעוץ מרופא בכיר ומוסמך.

בני הזוג רכשו כרטיסי טיסה והתאכסנו אצל גיסו שגר באמריקה. הבדיקות בחו"ל והשהות במקום עלו לו הון תועפות, והכתב לא ידע את נפשו: מניין ישיג הוא עשרות אלפי דולרים?! היה הוא במבוכה וביקש את עזרת גיסו, שיעמוד לצידו וילווח לו לפחות את הסכום בחלקו.

כששמע הגיס את גובה הסכום, שאותו מבקש ענה במבוכה: "צר לי, אולם הסכום הנדרש לך לצורך ההוצאות הוא אסטרונומי, אשר אין באפשרותו של אדם מן השורה לעמוד בו, אולם, ממליץ אני לך ללכת לנדיב גדול המתגורר באיזור, הלא הוא האדמו"ר מסאטמר, המסייע הוא לאנשים רבים הזקוקים לתרומות גדולות במיוחד, הוא בוודאי יעזור הוא לך במצבך", כך ענה לו גיסו.

"האם הינך חסר דעת?", זעק הלה אל גיסו. "וכי אינך יודע, כי אני היית אחראי להשמצת האדמו"ר במספר כתבות?! וכיצד אוכל להראות את פניי במעונו של הצדיק, הרי יזרקו אותי משם לאלתר!". וכמובן הצעה זו ירדה מהפרק.

אולם, לאחר שחלף הזמן וראה כי אינו מוצא פיתרון חילופי והמצב הכלכלי שלו בכי רע, החליט לגשת אל מעונו של הצדיק, ויהיה אשר יהיה, שכן ייתכן מאוד והאדמו"ר אינו מכירני, כך חלפה המחשבה בראשו. עמד הוא, אפוא, בתור לצדיק, וכאשר הגיע תורו להיכנס אל הקודש, שאלו הרב מה שמו.

הכתב אמר את שמו, ומיד השיב הרב: "אהה...". כאומר, מבין אני עם מי יש לי העסק. הכתב החוויר והתכונן לקבל מנת אפיים על ראשו. ידע הוא, כי בוודאי לא יעזור לו הצדיק. אך להפתעתו, הדברים התנהלו אחרת מהמצופה. האדמו"ר פנה אל הכתב ואמר: "אמור נא לי, כמה כסף דרוש לצורך הטיפול באשתך?". הכתב ההמום השיב את הסכום הרצוי, ואז הוסיף האדמו"ר ושאלו: "וכמה יעלה שהותך בבית גיסך?!"... ובתדהמה רבה נקב את הסכום המדויק. הסכומים הגיעו למימדים אדירים, אשר אינם בהישג ידו של אדם פשוט.

מיד קרא הרב אל הגבאי ואמר לו: "אנא ממך לך והבא לי את כל הסכום הנ"ל". הכתב לא ידע את נפשו מרוב התרגשות. הגבאי הגיע עם כל הסכום והעניקו לו. הרב הוסיף ואמר לכתב: "ממליץ אני לך ללכת אל מקום פלוני, שכן שם יש רופאים טובים בעלי ניסיון בתחום זה שיטפלו בנושא כראוי".

לסיום, איחל לו הרב רפואה שלימה והצלחה בדרכו, והוסיף לומר: "מבקש אני ממך רק דבר אחד. לפני שתשוב לארץ ישראל היכנס אליי שוב". הכתב הנבוך והרגיש שקיבל את חייו, אך ידע הוא, כי בוודאי כאשר ישוב אל הצדיק, או אז יענישו הרב בחומרה וינזוף בו כראוי. במשך כחצי שנה הכתב בחו"ל, עד אשר החלימה אשתו לחלוטין! כמובן, שמח ומאושר היה והתכונן לשוב סוף-סוף לביתו שבארץ ישראל.

לפתע, נזכר הוא בהבטחתו לרב, כי יגיע למעונו טרם שובו ארצה. הוא התלבט מספר רגעים, אם לעשות את הצעד, עד שלבסוף החליט לקיים את דברי הרב, למרות שבטוח היה, כי הולך הוא כעת לקבל דברי תוכחות ונזיפות מהרב. הוא הגיע אל הרב בבושה וכלימה, ואמר לו: "שלום כבוד האדמו"ר, בשעה טובה אשתי הבריאה לאחר תקופה של חצי שנה, וכעת עומד אני לשוב ארצה, ובאתי אל הרב, כפי אשר ציווני".

האדמו"ר הביט בכתב ואמר לו: "ב"ה אני שמח כל כך לשמוע שאשתך הבריאה. הסיבה, שביקשתי שתגיע אליי לפני שובך ארצה, היא כי חשבתי לעצמי, כי בוודאי בכל תקופה ארוכה זו שלא שהית בבית, היו ההוצאות של בני ביתך בארץ מרובות, ובוודאי נערמו לכם חובות רבים, על כן, ברצוני לתת לך סכום כסף גדול, שיעזור לכם להשיב את כל החובות ולשקם את חייכם", סיים האדמו"ר את דבריו ושלשל מעטפה שמנה לידיו של הכתב.

<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כחנן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מוסדי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p> 	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתר'א אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל לטיף בן פרחת ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל</p>
--	--	--	---	--